

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

RGD.61-8/07/HK

Gdańsk, dnia 6 sierpnia 2007r.

DECYZJA NR RGD.23/2007

- I.** Stosownie do treści art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą), na podstawie art. 23f, w związku z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2005r., Nr 244, poz. 2080 ze zmianami) oraz odpowiednio do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172 ze zmianą), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu przeciwko Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego z siedzibą w Gdańsku postępowania, wszczętego z urzędu, w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu przez tego przedsiębiorcę we wzorcu umownym pod nazwą „Umowa o studiowanie” postanowienia o treści:

„W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu¹, **STUDENT ZOBOWIĄZANY JEST UIŚCIĆ CZESNE I EWENTUALNE OPŁATY DODATKOWE** należne za okres, kiedy przysługiwał mu status studenta, **zaś W PRZYPADKU STUDENTÓW STUDIÓW ZAOCZNYCH – ZA CZAS DO KOŃCA SEMESTRU, W KTÓRYM NASTĄPIŁA UTRATA STATUSU STUDENTA.**” (§ 6 ust. 3 wzorca),

które, w zakresie odnoszącym się w Akademii do studentów studiów zaocznych, zostało uznane za niedozwolone i wpisane do „Rejestru postanowień wzorców uznanych za niedozwolone”,

po przyjęciu zobowiązania do zastąpienia tego postanowienia zapisem o treści:

„§ 6 [...]”

¹ Treść § 6 ust. 2 „Umowy o studiowanie” brzmi następująco: „W przypadku złożenia przez Studenta pisemnej rezygnacji ze studiów zgodnie z postanowieniami Regulaminu studiów bądź prawomocnego skreślenia Studenta z listy studentów, niniejsza umowa ulega rozwiązaniu bez konieczności składania dodatkowych oświadczeń woli stron w tym zakresie, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3.”.

3) *W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, Student obowiązany jest uiścić czesne i ewentualne opłaty dodatkowe należne za okres, kiedy przysługiwał mu status Studenta, z zastrzeżeniem postanowień ust. 5.*

4) *W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, Student studiów zaocznych, który utracił status Studenta przed rozpoczęciem zajęć (zjazdu) w danym semestrze, otrzymuje zwrot czesnego wpłaconego za ten semestr.*

5) *W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, Student studiów zaocznych, który utracił status Studenta po rozpoczęciu zajęć (zjazdu) w danym semestrze, obowiązany jest uiścić czesne i ewentualne opłaty dodatkowe należne za czas do końca semestru, w którym nastąpiła utrata statusu Studenta.*

6) *W przypadku, gdy utrata statusu Studenta następuje w trakcie ostatniego semestru studiów II stopnia studiów zaocznych, Student otrzymuje zwrot kosztów wynagrodzenia promotora za seminarium magisterskie."*

po przyjęciu zobowiązania do wprowadzenia ww. zapisu w życie poprzez aneksowanie umów już zawartych oraz uwzględnienie go w nowych umowach,

nakłada się na Akademię Wychowania Fizycznego i Sportu obowiązek wykonania tych zobowiązań.

II. Na podstawie art. 23f ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów ustala się, iż wykonanie przez Akademię Wychowania Fizycznego i Sportu zobowiązań, o których mowa w punkcie I decyzji, powinno nastąpić do dnia 31 października 2007r.

III. Na podstawie art. 23f ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów nakłada się na Akademię Wychowania Fizycznego i Sportu obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji zobowiązań, o których mowa w punkcie I, w terminie do dnia 30 listopada 2007r.

UZASADNIENIE

W trakcie czynności podjętych w sprawie prowadzonej pod sygnaturą RGD.403-1/07/AW, Delegatura UOKiK w Gdańsku otrzymała od Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego z siedzibą w Gdańsku, zwanej dalej Akademią, Uczelnią lub skarżonym przedsiębiorcą, przy piśmie z dnia 12 marca 2007r., doręczonym w dniu 13 marca 2007r., w wykonaniu wezwania z dnia 28 lutego 2007r., „*Regulamin Studiów AWFIS, zatwierdzony decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa z dnia 03.10.2006 roku, jak również poprzedni i aktualnie zmodyfikowany wzór umowy o studiowanie zawieranej ze studentami studiów niestacjonarnych*”.

Z analizy postanowień znajdujących się w tych dokumentach wynikało, iż w wypadku „Umowy o studiowanie”, zwanej dalej Umową, niezależnie od modyfikacji już wprowadzonych przez Akademię, jedno z nich jest nadal zbieżne z brzmieniem postanowienia wzorca umownego uznanego przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej SOKiK, za niedozwolone, i wpisanego do „Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone”, zwanego dalej Rejestrem.

Mając na uwadze poczynione ustalenia, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym, postano-

wił o wszczęciu, z dniem 20 kwietnia 2007r., postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu przez Akademię w Umowie zapisu o treści:

*„W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, **STUDENT ZOBOWIĄZANY JEST UIŚCIĆ CZESNE I EWENTUALNE OPŁATY DODATKOWE** należne za okres, kiedy przysługiwał mu status studenta, zaś **W PRZYPADKU STUDENTÓW STUDIÓW ZAOCZNYCH – ZA CZAS DO KOŃCA SEMESTRU, W KTÓRYM NASTĄPIŁA UTRATA STATUSU STUDENTA.**” (§ 6 ust. 3 wzorca),*

który w części wyróżnionej może być uznany za tożsamy z postanowieniem wpisanym w dniu 3 kwietnia 2006r. pod numerem 625 do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ K.p.c., z mocy wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20 października 2005r., sygn. akt XVII Amc 78/05, a przez to stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2005r., Nr 244, poz. 2080 ze zmianami), zwanej dalej ustawą z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu niniejszego postępowania Akademia, pismem z dnia 7 maja 2007r., doręczonym w dniu 15 maja 2007r., podniosła, iż kwestionowana przez organ antymonopolowy część § 6 ust. 3 Umowy, odnosząca się do studiów zaocznych, *„zdawała się (dotąd) nie stanowić zapisu naruszającego zbiorowe interesy konsumentów – studentów”*, albowiem, w przekonaniu Uczelni, znajduje uzasadnienie w sposobie organizacji tych studiów, dla którego charakterystyczne jest w szczególności to, że:

- *„na każdy semestr przypada jeden >zjazd<, podczas którego odbywają się zajęcia dla studentów: wykłady i ćwiczenia”*,
- *„zjazd”, o którym mowa wyżej, trwa zwykle od 10 do 14 dni, a po jego zakończeniu studenci „umawiają się z kierownikami poszczególnych katedr na zaliczenia i egzaminy końcowe (kończące dany semestr)”*,
- pomiędzy „zjazdami” studenci są uprawnieni do korzystania z konsultacji prowadzonych przez nauczycieli akademickich,
- *„99-100% kosztów studiowania w tym trybie stanowią koszty związane z organizacją, przygotowaniem i prowadzeniem zajęć podczas zjazdów”*,
- każdy kolejny „zjazd” poprzedza *„weryfikacja uzyskanych przez studentów osiągnięć dydaktycznych, czyli sprawdzenie przez pracowników dziekanatu, czy [...] student uzyskał wszystkie zaliczenia i złożył egzaminy uprawniające go do nauki na następnym semestrze – czyli, czy zaliczył semestr [poprzedni]”*,

oraz odzwierciedlenie tej specyfiki w praktyce rozliczeń ze studentami studiów niestacjonarnych, a to poprzez:

- *„zwrot studentowi 100% wpłaconego przez niego czesnego”*, gdy utrata statusu studenta nastąpiła przed rozpoczęciem zajęć w danym semestrze,
- *„obciążenie studenta kosztami czesnego za cały semestr”*, gdy utrata statusu studenta (rezygnacja) następuje już po rozpoczęciu „zjazdu”, wynikające stąd, że w tym wypadku koszty, które ponosi Uczelnia w związku z prowadzeniem zajęć *„nie ulegają praktycznie zmniejszeniu”*, gdyż *„wszystkie materiały są już przygotowane i wydrukowane, godziny zajęć zaplanowane, umowy z prowadzącymi zajęcia podpisane”* i brak na tym etapie szansy na *„wykorzystanie zwolnionego przez studenta miejsca poprzez przyjęcie innego kandydata”*.

Z kolei, pismem z dnia 4 lipca 2007r., doręczonym w dniu 10 lipca 2007r., Akademia poinformowała, iż zobowiązuje się do:

- zastąpienia dotychczasowego § 6 ust. 3 Umowy zapisem o treści:

„§ 6 [...]

- 3) W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, Student obowiązany jest uiścić czesne i ewentualne opłaty dodatkowe należne za okres, kiedy przysługiwał mu status Studenta, z zastrzeżeniem postanowień ust. 5.*
 - 4) W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, Student studiów zaocznych, który utracił status Studenta przed rozpoczęciem zajęć (zjazdu) w danym semestrze, otrzymuje zwrot czesnego wpłaconego za ten semestr.*
 - 5) W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, Student studiów zaocznych, który utracił status Studenta po rozpoczęciu zajęć (zjazdu) w danym semestrze, obowiązany jest uiścić czesne i ewentualne opłaty dodatkowe należne za czas do końca semestru, w którym nastąpiła utrata statusu Studenta.*
 - 6) W przypadku gdy utrata statusu Studenta następuje w trakcie ostatniego semestru studiów II stopnia studiów magisterskich, Student otrzymuje zwrot kosztów wynagrodzenia promotora za seminarium magisterskie.”,*
- wprowadzenia w życie zmiany, o której mowa wyżej, do dnia 30 października 2007r., bądź to poprzez uzupełnienie o stosowne aneksy umów dotychczas ze studentami zawartych, bądź to poprzez zawieranie nowych umów zmianę tę uwzględniających.

ORGAN ANTYMONOPOLOWY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte w dniu 20 kwietnia 2007r. na podstawie odpowiednich przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do treści art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą), obowiązującej w dacie wydania decyzji, do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. i niezakończonych do dnia 21 kwietnia 2007r., tj. do dnia wejścia w życie nowej ustawy, a taka sytuacja ma miejsce w okolicznościach faktycznych sprawy, zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 zdanie 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, „przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy”, a przykładem takiego działania jest, jak to wynika z art. 23a ust. 2 ustawy, m.in. „stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.”

Aby praktyka zdefiniowana, jak wyżej, miała miejsce, niezbędne są:

- a. określone działanie przedsiębiorcy,

- b. bezprawność tego działania,
- c. naruszenie, wskutek bezprawnego działania przedsiębiorcy, zbiorowego interesu konsumentów.

Ad a.

Akademia jest publiczną szkołą wyższą, prowadzącą działalność na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 164, poz. 1365 ze zmianami); jej głównym zadaniem jest kształcenie studentów w celu ich przygotowania do pracy zawodowej².

Akademia prowadzi studia wyższe pierwszego i drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie, studia doktoranckie, studia podyplomowe oraz kursy dokształcające, w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym.

Organizację i tok studiów oraz związane z tym prawa i obowiązki studentów określa, odpowiednio do art. 160 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym, „Regulamin Studiów AWFIS”, natomiast warunki odpłatności za studia niestacjonarne, odpowiednio do art. 160 ust. 3 ustawy, zawierana w formie pisemnej Umowa, której stronami są student i Uczelnia.

Studenci, z którymi Akademia zawiera umowy o odpłatne świadczenie usług edukacyjnych, są konsumentami w rozumieniu art. 221 K.c., tj. osobami fizycznymi dokonującymi czynności prawnych niezwiązanych bezpośrednio z ich działalnością zawodową lub gospodarczą.

Z kolei, Uczelnia jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, bowiem, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 1 ustawy, przez przedsiębiorcę należy rozumieć m.in. osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 ze zmianami).

Zważywszy na to, iż, zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym, szkoła wyższa ma osobowość prawną, zważywszy też na to, że zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, jednym z podstawowych zadań szkoły wyższej jest kształcenie studentów w celu przygotowania ich do pracy zawodowej, która to działalność ma charakter usług użyteczności publicznej, uznaje się, iż Uczelnia, posiadając osobowość prawną i świadcząc usługi edukacyjne, posiada status przedsiębiorcy.

Ad b.

Działaniom przedsiębiorcy można przypisać, w kontekście art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, znamię bezprawności, jeżeli:

² Obecna nazwa Akademii, tj. Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku, została jej nadana ustawą z dnia 5 grudnia 2001r. o zmianie nazwy Arkadii Wychowania Fizycznego im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku-Oliwie (Dz.U. z 2002r., Nr 4, poz. 30), w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z 28 kwietnia 1981r. w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku-Oliwie (Dz.U. Nr 11, poz. 55), rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1973r. w sprawie nadania Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego w Gdańsku-Oliwie imienia Jędrzeja Śniadeckiego (Dz.U. 34, poz. 200) oraz z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1969r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Gdańsku-Oliwie (Dz.U. Nr 23, poz. 167).

- stosuje on, w związanym z tymi działaniami obrocie konsumenckim, wzorzec umowny,
- przynajmniej niektóre postanowienia tego wzorca były uznane, wyrokiem SOKiK, za niedozwolone,
- postanowienia niedozwolone zostały wpisane, przez organ do tego upoważniony (tu: przez Prezesa Urzędu), do Rejestru.

Nie budzi wątpliwości okoliczność, iż Akademia, świadcząc usługi edukacyjne na rzecz studentów niestacjonarnych, stosuje Umowę, tj. zbiór opracowanych (gotowych) i obowiązujących przepisów (klauzul), przygotowanych przez tego przedsiębiorcę bez współdziałania, czy woli jego kontrahentów, odpowiadający, zdaniem Prezesa Urzędu, definicji „wzorca umownego” rozumianego jako „doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry, przed zawarciem umowy, gotowych klauzul, w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów itp.”³.

Wobec tego, iż wzorce umowne, jako akty o charakterze ogólnym, narzucane przez proponentów kontrahentom (tu: konsumentom), mogą stać się dla tych ostatnich, z różnych powodów⁴, zagrożeniem, są przedmiotem szczególnego nadzoru i stałej kontroli, mającej charakter abstrakcyjny, obejmującej bądź to poszczególne postanowienia („klauzule”), bądź grupy tych postanowień, bądź, w końcu, całe wzorce.

Stosownie do treści art. 479³⁶ K.p.c., sprawy o uznanie postanowień wzorca umownego za niedozwolone należą do wyłącznej właściwości SOKiK, a stwierdzenie przez Sąd rażącego naruszenia interesów konsumentów poprzez stosowanie danej, konkretnej klauzuli umownej skutkuje jej wpisaniem do Rejestru prowadzonego, odpowiednio do treści art. 479⁴⁵ K.p.c., przez Prezesa Urzędu.

Konsekwencją umieszczenia określonego postanowienia w Rejestrze jest to, że posłużenie się nim, w jakimkolwiek innym wzorcu umownym, wywołuje skutek podobny do wprowadzenia do tego wzorca elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego, przy czym dla uznania tożsamości klauzuli wpisanej do Rejestru i klauzuli z nią porównywanej nie jest nawet niezbędna ich literalna identyczność, a jedynie to, by ich treść wskazywała na identyczny zamiar, bądź identyczny skutek prawny⁵.

³ Łętowska E., Ochrona niektórych praw konsumentów. Komentarz, wydanie 3, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2001, s. 75.

⁴ Patrz w tej sprawie: Łętowska E., Ochrona niektórych praw konsumentów, s. 76.

⁵ Stanowisko to Prezes Urzędu wywodzi z treści art. 479⁴³ K.p.c., rozszerzającego na osoby trzecie prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, a poprawność tego wyводу znajduje potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006r., sygn. akt III SZP 3/06, który stwierdził m.in., iż „zakaz stosowania postanowienia wpisanego do rejestru niedozwolonych klauzul umownych obejmuje wszystkie firmy stosujące wzorce umowne w obrocie z konsumentami, a nie tylko te, których dotyczył wyrok będący podstawą wpisu do rejestru”, także wtedy, gdy przedmiotem oceny są „przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, iż jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli”.

Tablica 1

POSTANOWIENIE UMIESZCZONE W REJESTRZE POSTANOWIEŃ NIEDOZWOLONYCH		POSTANOWIENIE UMIESZCZONE WE WZORCU AKADEMII	
POZYCJA W REJE- STRZE	TREŚĆ POSTANOWIENIA	TREŚĆ POSTANOWIENIA	WZORCZEC UMOWNY, POSTANO- WIENIE
625	W przypadku rezygnacji studenta z nauki w trakcie semestru, wpłacone w całości czesne za cały semestr, nie podlega zwrotowi	W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, STUDENT ZOBOWIĄZANY JEST UIŚCIĆ CZESNE I EWENTUALNE OPŁATY DODATKOWE należne za okres, kiedy przysługiwał mu status studenta, zaś W PRZYPADKU STUDENTÓW STUDIÓW ZAOCZNYCH – ZA CZAS DO KOŃCA SEMESTRU, W KTÓRYM NASTĄPIŁA UTRATA STATUSU STUDENTA	Umowa, § 6 ust. 3

Zdaniem Prezesa Urzędu, zbieżność, o której mowa wyżej, jest właściwa również, niezależnie od braku literalnej identyczności, postanowieniu § 6 ust. 3 Umowy i klauzuli wpisanej do Rejestru pod numerem 625 (por. tablicę 1), bowiem kwestionowany przez organ antymonopolowy zapis w Umowie odpowiada klauzuli abuzywnej, o której mowa w art. 385³ pkt 12 K.c., gdyż „*wyłącza obowiązek zwrotu konsumentowi [tu: studentowi studiów niestacjonarnych w Akademii] uiszczonej zapłaty za świadczenie nie spełnione w całości lub części*”, w sytuacji, gdy „*konsument zrezygnuje [wskutek utraty statusu studenta] z zawarcia umowy lub jej wykonania*”, przez co nie uzyskuje tych korzyści (w postaci usług edukacyjnych przez Uczelnię oferowanych), które wynikałyby z zasady wzajemności świadczeń⁶. Stąd, wykazawszy, iż zapis § 6 ust. 3 Umowy mieści się w „*hipotezie*” odpowiedniej klauzuli wpisanej do Rejestru, uznaje się stosowanie tego zapisu w obrocie konsumenckim za bezprawne.

Ad c.

Ponieważ oferta edukacyjna Akademii była i jest kierowana do bliżej nieokreślonej liczby jej kontrahentów, tj. zarówno obecnych, jak i przyszłych studentów studiów prowadzonych w trybie niestacjonarnym, tych, którzy mogli/mogliby skorzystać z niej skorzystać, a wskutek tego podpisać Umowę zawierającą postanowienie o treści tożsamej z klauzulą wpisaną do Rejestru, nie budzi wątpliwości teza, iż działania te godziły/mogą godzić nie w indywidualny interes poszczególnych osób, a w zbiorowy interes konsumentów

W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu uznaje, iż przesłanki, wymienione w punktach a, b i c, niezbędne do uprawdopodobnienia naruszenia art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, zostały spełnione: Akademia, posiadająca status przedsiębiorcy, świadcząc usługi edukacyjne na rzecz studentów studiów niestacjonarnych, stosowała w obrocie konsumenckim wzorzec umowy (Umowę), które-

⁶ Na rzecz poprawności tego rozumowania świadczy, zdaniem organu antymonopolowego, uzasadnienie wyroku SOKiK z dnia 20 października 2005r., sygn. akt XVII AmC 78/05, w którym stwierdzono, iż postanowienie wpisane do Rejestru pod numerem 625 jest niedozwolone, a to dlatego, że „*przewiduje, w przypadku rezygnacji z umowy przez studenta w trakcie semestru, brak zwrotu czesnego za cały okres, nawet za okres kiedy nie korzystał z nauki*”.

go jedno z postanowień okazało się zbieżne z postanowieniem uznanym przez SOKiK za abuzywne i wpisanym przez Prezesa Urzędu do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ K.p.c., przez co działała, w tym zakresie, bezprawnie, a działaniem tym naruszała interes konsumentów.

Odpowiednio do art. 23f ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 23a, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań (ust. 1), określić termin ich wykonania (ust. 2) oraz złożenia informacji o stopniu realizacji tych zobowiązań (ust. 3).

Wobec tego, że:

- okoliczności sprawy uprawdopodobniły, iż Akademia stosowała praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów,
- Akademia zobowiązała się do:
 - podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia temu naruszeniu, a to poprzez taką zmianę treści kwestionowanego postanowienia, która uwzględniałaby zarówno specyfikę trybu i organizacji prowadzonych przez nią studiów niestacjonarnych, jak i zapewniała osobom tracącym status studenta przed rozpoczęciem zajęć (zjazdu) w danym semestrze zwrot, w pełnej kwocie, czesnego wpłaconego za ten semestr, a osobom tracącym ten status w trakcie ostatniego semestru studiów magisterskich II stopnia zwrot kosztów wynagrodzenia promotora z tytułu prowadzonego przez niego seminarium magisterskiego,
 - wprowadzenia zaproponowanych zmian w życie bądź to poprzez aneksowanie umów już zawartych, bądź to poprzez uwzględnienie tych zmian w umowach dopiero zawieranych,

Prezes Urzędu uznaje, iż przedsięwzięcia te w sposób wystarczający zabezpieczą i ochronią interesy studentów (konsumentów) studiów niestacjonarnych, zarówno tych, którzy już studiują, jak i tych, którzy rozpoczną naukę w roku akademickim 2007/2008, przez co skarżony przedsiębiorca może zostać uwolniony od zarzutu stosowania, w przedmiotowym zakresie, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, organ antymonopolowy orzeka, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Działając w oparciu o przepisy art. 23f ust. 2 i art. 23f ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu:

- wyznacza dla realizacji zobowiązań, o których mowa w punkcie I sentencji, termin do dnia 31 października 2007r.,
- nakłada na Akademię obowiązek przekazania, do dnia 30 listopada 2007r., informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Mając na uwadze powyższe, organ antymonopolowy orzeka, jak w punktach II i III sentencji decyzji.

POUCZENIE: Odpowiednio do treści art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 K.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Otrzymuje:

Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu
im. Jędrzeja Śniadeckiego
ul. Wiejska 1
80-336 Gdańsk